عنوان مقاله:
برنامه ریزی راهبردی امنیت سایبری

محل انتشار:
چهارمین کنفرانس ملی پدافند سایبری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:
جهانگیر باقری - *استادیار،گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران*

بهزاد پیروزفر - *دانشجوی دکتری،گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران*

خلاصه مقاله:
بطور کلی کسب اطلاعات یک جنبه بسیار مهم در دیپلماسی و حتی در یک درگیری مسلحانه میباشد. با این حال، از دهه ۱۹۹۰ و با گسترش روزافزون فناوری، نقش و اهمیت اطلاعات در امنیت و روابط بین الملل و در جهت نیل به اهداف سیاسی افزایش یافته است. امنیت سایبری یک مولفه مهم در زیرساختهای کشور است. موفقیت در امنیت فضای سایبری به توانایی یک کشور در محافظت از اطلاعات اختصاصی و داده های خود در مقابل افراد، نهادها و کشورهایی که قصد سوء استفاده از آن را دارند، بستگی دارد. یک استراتژی امنیت سایبری قوی میتواند وضعیت مناسبی را در مقابل حملات خرابکارانه که برای دسترسی، تغییر، حذف، تخریب و یا بدست گرفتن سیستمهای کاربران یا سازمانها و داده های حساس طراحی شدهاند، فراهم نماید. امنیت سایبری همچنین در جلوگیری از حملاتی که هدفشان از کار انداختن یا اخلال در عملیاتهای دستگاه یا سیستم است، مفید میباشد. مجموعه ای از کشورها استراتژی امنیت سایبری ملی خود را منتشر کردهاند. علیرغم اینکه هر یک از این کشورها با تهدیدات مشابهی در زمینه امنیت سایبری مواجه هستند، اما تفاوتهای بنیادین زیادی در روشها و رویکردهای سایبری آنها در زیرساختهای حساس و حیاتی آنها مشاهده میشود. این مقاله قصد دارد اهمیت ارائه یک استراتژی امنیت سایبری منطبق بر سیاستهای بالادستی را ارائه داده و مراحل ایجاد آن را شرح دهد تا در نهایت به یک رویکردی بومی جهت توسعه امنیت سایبری و در نهایت امنیت ملی برسد.

کلمات کلیدی:
امنیت سایبری، زیرساختهای حیاتی، حملات خرابکارانه، استراتژی ملی، رویکرد بومی